



A Szent Mónika Közösség hírlevele



Kelt: Bátaszék, 2018.11.12.

Kedves Édesanyák és Nagymamák!

Hosszabb idő telt el amióta szeptember első szombatján együtt ünnepelhettünk a Gazdagréti Szent Angyalok templomában. Szívből remélem, hogy mindannyian imádságban gazdag napokkal töltöttétek a találkozót követő időszakot.

Emlékeztetünk a tavaszi körlevél és a szeptemberi találkozó témájára, itt folytatjuk az Eucharisztia-ról szóló elmélkedésünket. Az előzőekben hangsúlyoztuk, hogy Jézus az Oltáriszentségben milyen páratlan módon van jelen. A jelenlétén túl azonban figyelembe kell vennünk azt is, hogy az Úr arra hív bennünket, hogy ne csak szemléljük Őt, hanem lelkünk tápláléka is legyen. Hiszen emlékszünk, minden egyes szentmisében maga az Úr hív meg bennünket: „Vegyétek, és egyétek, ez az én testem”. Ezt a meghívást az ember nem utasíthatja vissza, ha bűnbánatot tartott és szívében él a vágy, hogy az Úrral találkozzon: „teljesen egyesül a mi emberi állapotunkkal. A kenyérben és a borban, melynek színe alatt Krisztus nekünk ajándékozza magát, mint a húsvéti vacsorán, a teljes isteni élet érkezik hozzánk és közli magát velünk a Szentség alakjában.” (*Sacramentum Caritatis* 12. o. 8. p.)

Ezért annak, aki súlyos bűn állapotában van, szentáldozás előtt szentgyónáshoz kell járulnia. Isten irgalmas szeretete be kell, hogy töltsen a szívét ahhoz, hogy az ő drága ajándékát, Fiának testét magához vehesse.

Amikor viszont a kegyelem állapotában vagyunk (bűnbánatot tartottunk, szentgyónást végeztünk), bátran oda kell lépni Isten oltárához, hogy az eucharisztikus Kenyeret magunkhoz vegyük. Persze mi is alázattal mondjuk a századosnak szavait szívünkben ismételve: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én lelkem!”

Miért emlékeztetjük magunkat a szentáldozásra? Sokszor megtapasztalom, hogy buzgó szentmisére járó hívek, akiknek nem lenne állapotbeli akadályuk a szentáldozáshoz való járuláshoz, nem részesülnek az Eucharisztia-ban. Egyszerűen mondva olyan, mint amikor egy közös ünneplésen csak külső, távoli megfigyelőként vesznek részt, így nem élnek meg a teljes eucharisztikus találkozást. Pedig a szentmisének akkor van igazi értéke és jelentősége, amikor az Isten igéjét hallgatjuk és szívünkbe fogadjuk, továbbá részesülünk az eucharisztikus lakomából.

Azt sem feledhetjük el, hogy a szentáldozásnak nagyon fontos lelki gyümölcsei vannak. Elsősorban nagyon szoros, bensőséges kapcsolatba kerülünk az Úrral, ugyanakkor elváltat bennünket a bűntől, megőriz bennünket a halálos bűnöktől, továbbá zarándoklásunk Kenyere lesz s erősíti bennünk a felebaráti szeretetet. Mindezeket túl az Eucharisztia egységet teremt testvéreinkkel. Nagyon szép kifejeződése ennek az egy oltár s az egy kehelyből való részesedés. Ezért láthatjuk, hogy az Eucharisztia nem egy a szentségek közül, hanem a Szentség, amelyet Krisztus nekünk az Egyházon keresztül akart és akar ma is minden nap ajándékozni.

Újítsuk meg a szentáldozás lelkületét magunkban és közösségeinkben! Imádságainknak, elmélkedéseinknek gyakran legyen tárgya a szentáldozás gondolata, hogy amikor a szentmisén részt veszünk, ne egy rutin, hanem egy bensőséges, szentségi találkozás legyen az Úrral. Engedjük meg, hogy az Úr szeretet újra és újra átjárjon bennünket!

Bizonyára sokan ismeritek Pio atya szentáldozás utáni imádságát, mely mindannyiunk számára segítség lehet abban, hogy elmélyüljünk a szentáldozás ajándékaiban:



A Szent Mónika Közösség hírlevele



Kelt: Bátaszék, 2018.11.12.

Maradj velem Uram, mert szükséges, hogy velem légy, hogy el ne feledjelek. Tudom, hogy milyen könnyen elfordulok tőled.

Maradj velem Uram, mert gyenge vagyok, szükségem van a Te erődre, hogy el ne essek annyiszor.

Maradj velem Uram, mert Te vagy az én életem és nélküled csökken az én buzgóságom.

Maradj velem Uram, mert Te vagy az én világosságom és nélküled a sötétségben vagyok.

Maradj velem uram, hogy megmutasd nekem a Te akaratodat.

Maradj velem Uram, hogy haljam a Te hangodat és kövesselek.

Maradj velem Uram, mert nagyon akarlak szeretni és mindig veled lenni.

Maradj velem uram, ha azt akarod, hogy hűséges legyek hozzád.

Maradj velem Jézus, mert bármilyen szegény is a lelkem, azt kívánom a Te számodra a vigasz helye a szeretet fészke legyen.

Maradj velem Jézus, mert már késő van és a nap lenyugvóban, múlik az élet közeledik a halál, az élet az örökké valóság és szükséges, hogy megkettőzzem az erőmet, hogy útközben el ne hagyjon. Nyugtalanítanak a kísértések, a sötétség, a szomorúság, a keresztek a szenvedések és mennyire szükségem van Rád a számkivetésnek ezen az éjszakáján.

Maradj velem Jézus, mert az élet és veszedelmek éjszakájában szükségem van Rád. Tedd, hogy úgy megismerjelek, mint a tanítványok, a kenyérszeléskor, vagyis az eucharisztikus egyesülés legyen a világosság, mely fenntart engem és egyetlen boldogsága legyen szívemnek.

Maradj velem Uram, mert amikor jön a halál akkor is veled egyesülve akarok lenni, ha nem is valójában, a szentáldozás által, legalább a kegyelem, a szeretet által.

Maradj velem Jézus, nem kérem a Te isteni vigasztalásodat mert nem vagyok rá méltó, de igenis kérem a Te szentséges jelenlétedet.

Maradj velem Uram, Téged kereslek a Te lelkedet, a Te szereteted, a Te irgalmadat, a Te szívedet, mert szeretlek Tégedet és nem kérek más jutalmat, mint a szeretet gyarapodását. Szeretni Téged egész szívemmel itt a földön, hogy tökéletesebben tovább szeresselek az örökkévalóságban.

Szeretettel és imával:

Kürtösi Krisztián atya



A Szent Mónika Közösség hírlevele



Kelt: Kalocsa, 2018.10.13.

Drága Jó Édesanya Társaim! Tisztelt Lelkipásztoraink!

Hálát adva a nyári körlevél óta történetekért, szeretettel köszöntelek benneteket, különösen is a sok új édesanyát, akik azóta csatlakoztak hozzánk. Új csoportok alakultak Kaposfüreden, Dejtáron, Dunaszekcsőn. Honlapunkon és a médián keresztül már sokan értesültek a találkozónkról, nekem is segítségemre volt Piroska a jegyzetével.

2018. szeptember 1-én közel ezer keresztény édesanya, nagymama és dédnagymama gyűlt össze Budapesten a gazdagréti Szent Angyalok templomban, hogy az iskolaév kezdetén együtt imádkozzunk gyermekekért, unokákért, dédunokákért. Köszönöm, hogy eljöttetek!

A templombelső látványa egészen lenyűgözött bennünket, csodálatunkat csak fokozta, amikor **Dr. Szederkényi Károly** címzetes prépost, esperes atya ismertette a templom történetét, és a gyönyörű mozaik oltárkép, illetve mellékoltárok üzenetét. Önmagában már az is örömteli, hogy nálunk még napjainkban is épülnek katolikus templomok, hiszen ezt a templomot is 2016 év októberében szentelték fel. Miközben Európában és Amerikában is templom bezárásokról, lerombolásokról, eladásokról és egészen elképesztő célra történő átadásáról hallunk.

Megálmodója **Dr. Lipp László atya**, Gazdagrét előző plébánosa volt, aki 2009-ben sajnos elhunyt. A nagy mű befejezését. Károly atya folytatta. Megtudtuk, hogy a templom Szent Pio atya különös pártfogását élvezzi, aki, mint tudjuk különleges kapcsolatban állt a Szent Angyalokkal. A templom építése egy jó időre megakadt, elzarándokoltak a hívek egy csoportjával San Giovanni Rotondóba, és kérték Szent Pio atya segítségét. Különösen is megragadott bennünket az a mozaik kép, melyen hazánk Szent Órangyala átadja a magyar koronát a magyar zászlóval a Szűzanyának. Hálából Szent Pio atyáról nevezték el az Örökimádás kápolnát is, melynek bejáratánál **Pio atya életnagyságú** szobra várja a belépőket. A templom másik különlegessége a Keresztelő kápolna, ahol három libanoni szent ereklyéje látható. Hazánkban egyedül itt tisztelhetjük **Szent Charbel atya** ereklyéjét.

A gazdagréti édesanyáktól minden résztvevő egy gondosan becsomagolt kis kövecskét kapott ajándékba, mely a Szent Angyalok templom mozaik kompozíciójából származik.

Az Örvendetes rózsafüzérünk elmélkedéseiben könyörögtünk a gyermekre vágyókért, de az abortusz áldozataiért is. Az intézetben, vagy kórházban lévőkért, a magányosokért, a szenvedőkért, papjainkért, országunkért és a világ békéjéért. A templom bemutatása után az Örökimádás kápolna kialakításáról, a folyamatos jelenlét szervezőjétől, egy lelkes édesanyától hallottunk néhány megszívlelendő gondolatot. **Zsuzsa** arra biztatott bennünket, hogy bátran kezdjünk bele a Szentségimádás szervezésébe, csak induljunk el, a többitől az Úr fog gondoskodni. Az Örökimádást az Oltáriszentségbe szerelmes hívek szervezik, csak egy pap kell hozzá, aki kiteszi valahová az Oltáriszentséget. *Az Örökimádás egy olyan csendes jelenlét, amikor mi hallgatjuk az Urat, miközben teljes bizalommal rábízunk minden ügyünket.*

A 11 órakor kezdődő szentmisét Hortobágyi Cirill pannonhalmi főapát úr mutatta be, aki homíliáját Szent Ágoston vallomásaiból vett idézettel kezdte, Szent Mónika közelgő haláláról. Anya és fia együtt élék át azt az Istenélményt, amikor egységben vannak egymással és Istennel. Ennek következtében Szent Mónika teljes békében tudott hazatérni, megbékélve fiával és Istennel. A mai édesanyáknak, nagymamáknak is sokszor ilyen terhelt a kapcsolatuk a gyermekeikkel, unokáikkal. Ez mindenki számára példaértékű lehet: Mónika nem kioktató volt, hanem példamutató.

Délután a Gazdagréti **De Angelis** kórus, Hegedűsné Vancsó Margit karnagy vezetésével, valamint a kedves **Kirkósa család** tagjaiból álló zenekar örvendeztetett meg bennünket egy csodálatos koncerttel. Ezt követően **Kürtösi Krisztián atya** tanítását hallgattuk meg az Eucharisztiairól; különösen is elgondolkodtató volt, hogy milyen sokféle módon van jelen Jézus az életünkben. Ha lehet, az összejöveteleink is az Ő közelében történjenek. A tanítás után a könnyeinkkel küszködve hallgattuk néhány édesanyatársunk szívszorító tanúságtételét. A találkozó Szentségimádással és szentségi áldással ért véget. Hálásan köszönjük mindenki segítségét, az adományokat, és Erikának a szervezést.

Megtörtént a **Hálaadó könyv** második kiadása, ha szeretnétek, kérjétek, küldöm.

Azzal az örömhírral búcsúzom, hogy a **2019 májusi találkozónk Balassagyarmaton** lesz!

Isten áldja meg családjainkat! A májusi találkozás reményében, szeretettel:

Bartalné Veronka